

aaben Sø udenfor Skagen i en Afstand af mindst 2,000 Alen fra Strandbredden og indenfor Skagen i en Afstand af mindst 1,000 Alen fra Strandbredden, tilfalder Bjærgeren“. Som jeg gjorde Rede for ved Sagens første Behandling, findes der undertiden ude i aaben Sø betydelige Mængder af Vraggoods, Drivtømmer eller Dækslast, som Skibene have kastet over Bord, og som kan forvolde meget stor Skade paa Fiskernes Garn, og det er ofte meget vanskeligt for Fiskerne at bjærge dette Gods i Land. Undertiden skal det bugseres eller føres flere Mile, og efter de tidligere Bestemmelser om, hvilken Part af det saaledes bjærgede Gods Fiskerne kunne faa, har det i mange Tilfælde ikke kunnet betale sig for dem at bjærge det. Saa have de ladet det ligge og flyde, og en Del af det er maaske drevnen i Land paa vore Kyster, men det kan ogsaa antages, at en betydelig Del er gaaet i Land paa fremmede Kyster, saa at det er gaaet helt tabt for Fiskerne, og Statskassen gaar Glip af Tolden deraf. I de Tilfælde, hvor Fiskerne bjærge disse Ting i Land, vil Statskassen altid faa Toldafgiften deraf.

Nu maa man huske paa, at det, der her er Tale om, er en forholdsvis forsvindende Del af det Drivtømmer og Vraggoods, der bjærges i Land. Hovedmassen kommer i Land ved Paalandsstorme, hvorimod det, der her er Tale om, maa anses for at være en forsvindende Del af det, der bjærges i Land og sælges ved de bekendte Strandingsauktioner.

Det siger sig selv, at man ikke lige ud kan bestemme, at løst Vraggoods og Tømmer, der driver om i aaben Sø, tilfalder Bjærgeren. Det beror selvfølgelig paa, hvorvidt der melder sig en Ejer. Derfor er der i Ændringsforslaget indsat en Bestemmelse om en Henviisning til § 2, 2det Stykke, sidste Punktum, hvori Ejers Ret er omtalt i Tilfælde af, at der skulde melde sig en Ejer af Godset indenfor den Frist af 2 Maaneder, som Lovforslaget fastsætter. Sker det, kan Godset selvfølgelig ikke tilfalde Bjærgeren.

Med Hensyn til Bestemmelsen om Afstanden fra Stranden maa jeg sige, at det har været vanskeligt for Udvalget at fastslaa en Grænse. Ved Sagens første Behandling kom jeg til at nævne Søterritoriets Grænse som den Grænse, man maaske vilde kunne fastslaa i Loven, og uden for hvilken Fiskerne altsaa skulde have Ret til at tilegne sig det bjærgede Drivtømmer og Vraggoods, for saa vidt der ikke meldte sig en Ejer. Under Sagens Behandling

blev det imidlertid paavist, at Søterritoriets Grænse er saa langt ude, at der ikke er det mindste i Vejen for, at Strømmen indenfor denne Grænse kan føre Drivtømmer og Vraggoods bort fra vore Kyster, saa at det aldrig nogen Sinde kommer i Land her. Derfor har man ikke ret vel kunnet fastslaa Søterritoriets Grænse som den Grænse, der skulde være gældende i dette Forhold. Saa omgikkes man ogsaa med Tanken om at fastslaa den yderste Revle som Grænse. Men ogsaa det viste sig under Forhandlingerne at være uheldigt, idet der ikke findes Revler paa Kysten alle Steder. Man maatte derfor træffe en Maalbestemmelse, og man har da truffet den Bestemmelse, at hvad der bjærges i aaben Sø udenfor Skagen i en Afstand af mindst 2,000 Alen fra Strandbredden og indenfor Skagen i en Afstand af mindst 1,000 Alen, skulde komme ind under Lovens Bestemmelser om Bjærgerens Ret.

Man kan naturligvis sige, at denne Afstand er vilkaarligt valgt, og at det maaske kan være vanskeligt at kontrolere, hvorvidt der begaaes Overtrædelser af disse Afstandsbestemmelser. Men denne Vanskelighed vil opstaa, hvor man sætter Grænsen, og i hvert Fald er den Grænse, her er sat, ikke vanskeligere at kontrolere end en hvilken som helst anden Grænse, man vilde sætte.

Der kunde være Spørgsmaal om, hvorvidt man ikke i Stedet for at ansætte dette Maal i Alen hellere skulde anlæde det i Meter, da vi nu nylig have vedtaget Meterloven, og for saa vidt denne Tanke skulde vinde Tilslutning ogsaa hos den højtærede Justitsminister, vilde der ikke være det mindste i Vejen for til tredje Behandling at forandre Alenmaalene til Metermaal, men i saa Tilfælde vilde jeg dog henstille, at man, hvis man gaar ud fra samme Afstand, afrundede Maalet nedefter, saaledes at det kom til at bestaa af hele Meter i Hundreder.

Med Hensyn til den ny Paragrafs sidste Punktum indeholder det de samme Bestemmelser, som findes i selve Forslaget. Altsaa, Gods, der bjærges indenfor de nævnte Afstande af større Værdi end 10 Kr., har Finansministeren Ret til at overlade til Bjærgerne, naar Omstændighederne tale derfor. Udvalget har bibeholdt Lovforslagets Affattelse i saa Henseende, fordi det har fundet, at Lovforslaget her har truffet det rette. Der vil ikke være nogen som helst Mening i, at hvis der ligger meget dyre Ting, som nævnt i Betænk-